

over for Pantsætning af stjaalne og tabte Sager. Det paaagdes Assistentshusets Forvalter, at naar der til ham skete Anmeldelse om, at Gods var stjaalet eller tabt, skulde han søge at anholde den, der maatte komme med dette Gods for at pantsætte det, men hvis der ikke desto mindre skete Pantsætning hos Assistentshuset, blev dette særlig gunstig stillet, idet Ejeren ikke skulde kunne blive raadig over det pantsatte Gods, medmindre han godtgjorde Assistentshuset, hvad der var laant derpaa tilligemed Renten. Det er et Privilegium, som indeholder en væsentlig Indskrænkning i den Vindikationsret, som ellers tilkommer Ejeren efter dansk Ret, og det har til forskellige Tider været Genstand for offentlig Drøftelse, om dette Privilegium fremdeles skulde bestaa, idet forskellige Stemmer have hævet sig derimod. Nu har Forholdet nemlig forandret sig, idet Assistentshuset ikke længere har Eneret til at drive Pante-laanerforretning i Kjøbenhavn. Der drives jo en udstrakt Virksomhed i saa Henseende, navnlig af et Aktieselskab, der har et human Formaal, og det har vist sig, at dette meget godt kan undvære et saadant Privilegium. Da jeg ikke kan skønne rettere, end at den paagældende Bestemmelse, der i sin Tid kan have haft sin gode Grund, i Virkeligheden nu indeholder en Ubillighed og Urimelighed, har jeg ikke haft Betænkelighed ved at foreslaa, at den paagældende Paragraf af Frd. af 29de Juni 1753 ophæves; og at dermed det omhandlede Privilegium fremtidig bortfalder. Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvilje.

Formanden: Eksemplarer af Lovforslaget ville blive omdelte.

Derpaa gik man til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Loven af 26de Marts 1898 om en Jubilæumsgave af Statskassen til Deltagere i Kampene for Fædrelandet i Aarene 1848—50.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 11—12.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Finansministeren (Hørring): Som ærede Medlemmer ville erindre, gik Loven af 26de Marts d. A. ud paa, at der stil-

ledes et Beløb af 300,000 Kr. til Finansministerens Raadighed til Uddeling af en Jubilæumsgave til Krigere, der havde deltaget i Krigene 1848—50. Som Betingelse for at komme i Betragtning var bl. a. stillet den, at vedkommende skulde sidde i smaa Kaar. Der blev udstedt Bekendtgørelse om Indgivelse af Ansøgninger, og der indkom derefter Ansøgninger fra dem, der mente at kunne komme i Betragtning. I alt meldte der sig 18,600 Deltagere, og af disse skønnes det, at ca. 15,000 — korrekt 15,500 — ere kvalificerede til at komme med ved Uddeling af Gaven. Deraf vil Følgen blive, hvis man skal holde sig strengt til Loven, at der til hver af dem ikke kan uddeles mere end 20 Kr. eller rettere sagt derunder. Det har jeg ment var et for ringe Resultat, og jeg har derfor i Folketinget fremsat Forslag om, at der til hver af de Deltagere der i øvrigt vare kvalificerede til at modtage Gaven, skulde uddeles et Beløb af 50 Kr. Jeg havde ment, at det ikke var rigtigt at gaa højere af finansielle Grunde; med et Beløb af 50 Kr. til hver Deltager vil denne Foranstaltning medføre en Udgift af 800,000 Kr., og jeg kunde ikke se andet, end at man ved at gaa derudover vilde komme til at give mere ud, end det er forsvarligt under Hensyn til de foreliggende Forhold. Man har imidlertid i Folketinget fra saa godt som alle Sider været enig om at forhøje Beløbet til 100 Kr., og idet Sagen nu foreligger her, skal jeg udtale, at skulde der her i Landstinget være Stemning for at blive ved den af Folketinget truffne Afgørelse, skal jeg fratælde mine Betænkeligheder og modtage Loven i den Skikkelse. Men er det ikke Tilfældet, skal jeg tillade mig til 2den Behandling at stille et Ændringsforslag om at nedsætte det i Folketinget vedtagne Beløb af 100 Kr. til 50 Kr.

Høst: Da jeg havde den Ære at være Ordfører angaaende denne Sag i forrige Samling, skal jeg tillade mig at fremsætte nogle ganske faa Bemærkninger. Som det vil erindres, nægtede Folketinget i forrige Samling en beskeden lille Bevilling paa 4,000 Kr., som Regeringen havde begæret netop for at fejre Minderne fra Trearskrigen. Hen imod Samlingens Slutning fremkom der saa ved privat Initiativ i Folketinget et Forslag om at give en Hædersgave til Deltagerne i denne Kamp. Dette Forslag blev meget hurtigt vedtaget af Folketinget og kom her op til Landstinget saa sent paa Samlingen, at der kun var levnet Landstinget 5 Dage til at til-